

flødige Embedsmænd i Anledning af Genforeningen, saaledes altsaa ogsaa ved det 5te Overpostinspektørembede og det 3die Jernbanepostkontor. Det er derfor nu en Tilfredsstillelse for os, naar dette Distrikt atter foreslaas nedlagt, og vi hilser dette Forslag med Glæde.

Derimod er vi ikke slet saa begejstrede for Forslaget om, at de resterende Overpostinspektører, herunder ogsaa den i Generaldirektoratet værende Overpostinspektør, ved samme Lejlighed skal rykke en Lønningsklasse op. Motiveringen herfor synes ikke at være særlig iøjnefaldende. Vi mener, at der maa kunne finde Besparelser Sted indenfor Postadministrationen, uden at det just behøver at medføre, at noget af Besparelserne skal afsættes til forøget Løn til de højeste Posttjenestemænd, allermindst naar, som Forholdet er ved denne Lejlighed, Administrationen aldeles ikke kan regne sig den Besparelse til Ære, thi det er jo, som det ogsaa antydes i Lovforslaget, paa Finansudvalgets og ikke paa Postvæsenets Initiativ, at disse Besparelser nu sker. Forholdet var dette, som allerede den ærede Ordfører for Venstre (Søren Svendsen) har antydet, at Postvæsenet i Fjor søgte en Bevilling til 5 Automobiler, et til hver af de 5 Provisoriske Overpostinspektører, saa at de derved sættes i Stand til lettere at føre Tilsyn med de forskellige Postkontorer. Finansudvalget anerkendte det fornuftige i en saadan Anskaffelse af Automobiler, idet de skulde køres af Inspektørerne selv og altsaa ikke medføre Ansættelse af Chauffører, men man stillede som Betingelse, at man da ved første Lejlighed nedlagde det i 1919 omdiskuterede 5te Overpostinspektørdistrikt, idet man ved Benyttelse af Automobilerne maatte kunne klare sig med de 4 tilsynshavende. Den højtærede Minister gik velvilligt ind paa, at et saadant Distrikt skulde nedlægges ved Tjenesteledighed. En saadan Tjenesteledighed foreligger nu.

Vi maa altsaa for vort Vedkommende stille os noget reserveret overfor Forslaget om Oprykning af disse Overpostinspektører i en højere Lønningsklasse. Og vor Tilslutning er i alt Fald paa Forhaand ikke varmere overfor Forslaget om at oprette Postdirektørembeder i Stedet for henholdsvis Generalsekretæren og Regnskabschefen, hvilket for det sidste vilde betyde en Oprykning fra den nuværende Lønningsklasse med Grundløn 10 500 Kr. til Lønningsklassen 11 400, altsaa Departementschefsklassen. Alene Navnet Postdirektør forekommer os ligesom den ærede Ordfører for Venstre uheldigt, for saa vidt som de jo ikke bliver

Direktører. Der er jo ikke ved denne Lejlighed Tale om nogen Organisationsforandring for Postvæsenet; der er stadig kun een Direktør, nemlig Generaldirektøren. Hellere maatte man kalde dem Afdelingschefer, ligesom ved Statsbanerne, eller noget lignende.

Vor endelige Stilling til disse Embedernes saavel som til Overpostinspektørembedernes Oprykning vil imidlertid til syvende og sidst blive bestemt af, hvorvidt der herved risikeres nogen Forrykning af den Ligevægtsbalance, som ved Lønningsloven af 1919 forsøgtes skabt mellem de fire Ætater: Post-, Told-, Telegraf- og Jernbanestaterne, og disse Ætaters øverste Embedsmænds Placering efter Stillingernes Betydning set i Sammenligning med hinanden. Til Belysning heraf vil vi nu i Lønningsudvalget, hvortil jeg forstaar, at disse to Forslag skal henvises, kunne søge lønteknisk Bistand, bl. a. hos Lønningsraadet, inden vi tager endelig Stilling til Forslagene.

Parkov: Vi fra vor Side ser med Paaskønnelse paa det Udslag af Sparsommelighed, der har fundet Udtryk i dette Lovforslag; vi er enige i det Princip, som Lovforslaget følger, at man i videst mulig Udstrækning indskrænker Antallet af Tjenestemænd, men at man saa til Gengæld yder de Tjenestemænd, man har, en rimelig Løn for deres Gerning. Om dette sidste er lykkedes i dette Tilfælde ved Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke her udtale mig om; jeg finder ligesom den ærede sidste Taler, at det vil være rigtigt, om Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget, og at dette saa søger Vejledning og Raad i saa Henseende hos Lønningsraadet. Men vi kunde ønske, at man ikke begrænsede sig til dette enkelte Omraade med Hensyn til saadanne Overvejelser, men at man ogsaa vilde skride til Overvejelse af en almindelig Indskrænkning af Tjenestemænd, ogsaa med passende Hensyntagen til deres Løn, saaledes at det, hvis de fik et kendetligt forøget Arbejde derved, ogsaa var rimeligt, at de fik en højere Løn. Vi har gentagende gjort os til Talsmænd for dette, det er et Princip, som vi mener bør gennemføres. Det er muligt, at Øjeblikket ikke nu er inde til at foretage en saadan almindelig Undersøgelse, men vi ønsker, at man, saa snart Forholdene tillader det, kommer ind paa en almindelig Revision af Tjenestemandsløven ud fra de Principper, som er nedlagt i det her foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke komme ind paa Lovfor-